

Missen maken kalender

""handicap' is het verkeerde woord"

ROOSENDAAL - Twaalf missen deden afgelopen zomer mee aan het Tros televisieprogramma Mis(s)-verkiezing 2006. Twaalf gehandicapten vrouwen lieten zich van hun mooiste kant zien. Voor de Roosendaalse Olga Brosens kwam een droom uit. Ze stond in de finale. Nu hebben deze twaalf zelfverzekerde vrouwen een kalender uitgebracht. Zonder hun gebrek weg te poetsen of te verbergen laten zij zien dat een gebrek aan je lichaam niet per sé hoeft te betekenen dat je anders bent. De eerste kleurrijke kalender van de missen werd deze maand uitgereikt aan presentatrice Lucille Werner.

Olga Brosens met 'haar' maand november. FOTO BJÖRN VAN EMPEL

Door Björn van Empel

De kalender moet de beeldvorming ten opzichte van mensen met een beperking een positieve impuls geven. De opbrengsten ervan gaan voor een deel naar Stichting Intermobiel. Een stichting die zich inzet voor jongeren die door hun handicap aan huis gekluisterd zijn. Het overige deel gaat naar verschillende projecten. "Gehandicapten mensen zijn ook mensen. Ik heb wel duizend dingen die ik graag voor deze groep mensen wil doen", zegt de assertieve miss. "Dankzij het programma en de kalender komen wij eens op een leuke manier in de publiciteit."

Camera

Olga siert de maand november op. Stralend kijkt ze in de camera. Ze houdt een rode paraplu boven haar hoofd om de plaatselijke regenbui de baas te zijn. Een douchekop, zo lijkt het, staat helemaal open. Op de foto zie je niet dat ze drie jaar geleden een hersenbloeding heeft gehad waardoor ze deels rechts verlamd is. "De artsen waren er net op tijd bij. Ik heb achttien dagen in coma gelegen. Heel langzaam knapte ik op. Ik ben er uiteindelijk goed van afgekomen."

Doorzetter

Olga is een echte doorzetter en niet bang om een uitdaging aan te gaan. Het initiatief om de kalender te maken kwam dan wel niet van

haar, maar ze was meteen verkocht. "Roos (Prommenschenckel, winnares missverkiezing, red.) belde me op. Ze vroeg zich af waarom er nog geen kalender was gemaakt. We zijn immers met twaalf meiden. Dus voor iedere maand iemand. Ik was meteen enthousiast. Het leek me heel erg leuk." Vrolijk kijkt ze naar het resultaat. Van het moment van het telefoontje van Roos tot aan de presentatie beslaat slechts één maand. "Het is allemaal heel snel gegaan. De foto maken op zich was nog een heel gedoe. Ik stond in de regen. Wel een plaatselijke bui hoor", lacht ze. "Ik schrok daar in eerste instantie wel van. De eerste foto was dan ook helemaal mislukt. Uiteindelijk is het wel een aardige foto geworden."

Zenuwachtig

Bij de mis(s)-verkiezing werd Olga negende. Vol zelfvertrouwen ging ze de finale in. "Ik was ook totaal niet zenuwachtig. Dat is het stomme." Niet zozeer het feit dat ze negende werd, maar de manier waarop viel haar wat tegen. Ze kon al na twee rondes gaan zitten. "Eerst liepen we het podium op voor de personality-ronde en de tweede keer voor de gala-ronde. Toen vielen er al vier af, waaronder ik. Vervolgens nog een gala-ronde en uiteindelijk mochten er nog vier de bikini-ronde lopen. Als ik in de organisatie zat, liet ik alle twaalf missen alle rondes lopen. Dan kun je pas goed beoordelen wie het mooiste is. Ik ben maar heel even op televisie geweest. Het gaat er mij niet om dat ik veel in beeld ben, maar ik wil wel gewoon alles kunnen laten zien, zodat mensen een goed beeld hebben van mij."

Boodschap

Na de verkiezingen heeft Olga weinig in de publiciteit gestaan. Jammer vindt ze zelf. "Ja, ik werd op straat wel af en toe herkend, maar meer niet. Er is weinig respons. Alleen familie en vrienden." Dat er weinig gevolg is aan de missverkiezing vindt Olga spijtig. Ze wil dolgraag haar boodschap overbrengen. "Ik wil mijn stukje bijdragen aan Nederland. Ik wil mijn ervaringen meegeven aan mensen die misschien deels hetzelfde hebben meegemaakt, maar ook aan mensen die hier helemaal niets mee te maken hebben."

Beperking

Wat de 20-jarige Roosendaalse het meest zeer doet, is dat mensen vaak denken dat wanneer je lichamelijk een beperking hebt, je dan ook geestelijk een achterstand hebt. "Dat slaat nergens op. Een handicap is maar een detail van wie ik ben, zo staat het ook op de kalender. Je bent nog zo veel meer. Ik vind het woord 'handicap' ook niet goed. Het is verkeerd. Ik hoor liever beperking. Want het is geen handicap, het is een beperking. Wie heeft er nou niet een beperking?"

*De Kalender van de twaalf missen is te verkrijgen via Olga Brosens:
0165-379724*

<http://www.internetbode.nl/WebPaper/De%20Roosendaalse/algemeen/390718.htm>